

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.485/2023/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe¹, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Tálosi Adrienn ügyvéd, ügyvéd címe²

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 31.P.20.734/2023/8/II.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részét akként javítja ki, hogy a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítása a „cikk címe” című cikkben közöltekre vonatkozik, továbbá az alperes az általa fizetendő 700.000 forint után 2018. március 28. napjától köteles az elsőfokú ítéletben meghatározott mértékű kamatot megfizetni.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kijavított ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa perköltséget, valamint a Magyar Államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy alperes megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltett portál internetes portálon 2018. dátum napján a „cikk címe” című cikkben valótlanul állította a felperesről, hogy a 2018 évi országgyűlési választási kampányban a párt pártigazgatójaként személyhez jár pénzért, hogy az innen származó feketepénzt más jelöltek lefizetésére használják.

Kötelezte alperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt felperes javára 700.000 forintot, és ennek 2018. március 18. napjától a kifizetésig terjedő időre számított jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatát, továbbá fizessen meg 44.450 forint perköltséget.

Felhívta alperest, hogy fizessen meg 42.000 forint eljárási illetéket az állam javára, az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napig.

[2] Határozatának indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §-ára, a 2:43. §-ára, a 2:45. § (2) bekezdésére, továbbá a 2:52. §-ára.

[3] Rögzítette, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül, ezért fokozott mértékben köteles tűrni a személyét érintő állításokat a 7/2014. (III. 7.) AB határozat értelmében. A közszereplő felperest a közéleti tevékenységével kapcsolatban ért közlésekkel szemben

személyiségi jogi védelem hamis tény állítása, illetve híresztelése esetén illeti meg, és csak abban az esetben, ha a híresztelő nem tudott ezek hamisságáról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el.

[4] A sérelmezett közléseket tényállításnak minősítette, amelyek valóságtartalmáról az alperes a felperestől meg sem kísérelt érdeklődni, tájékozódni, ami a jogsértés súlyát és az alperes felróhatóságát támasztja alá. A perben az alperest terhelte annak igazolása, hogy a cikkben írtak a valóságnak megfelelnek, azonban a valóság bizonyítását meg sem kísérelte.

[5] A Fővárosi Törvényszék előtt 69.P.22.756/2018. számon folyamatban volt ügyben tanúként meghallgatott tanú1, tanú4 és tanú3 tanúk szóbeszédéről, pletykáról számoltak be, ezért a sérelmezett közlés valóságának bizonyítására az általuk elmondottak nem alkalmasak. Ehhez képest a felperes által csatolt személy1 féle tanúvallomás alapján az volt megállapítható, hogy személy1 semmilyen pénzt nem adott át a felperesnek.

[6] Kiemelte, miszerint a perbeli közlés esetében köztudomású tény az, ha valakiről – különösen egy párt igazgatójáról, akitől különösen elvart követelmény a jogszabályok betartása – valótlanul állítják, hogy korrupcióban vesz részt, bűncselekményt, választási csalást követ el, amit a közvélekedés egységesen elítél, az ilyen közlés az érintett hátrányos társadalmi megítélését eredményezi. Az alperes cikke a felperesről nemcsak azt állította valótlanul, hogy mint pártigazgató személyhez1 jár feketepénzért, hanem azt is, hogy a tőle származó pénzt más jelöltek lefizetésére használja; nem csak azt állította, hogy választási kampányidőszakban feketepénzt vesz át, hanem azt is, hogy ezt más jelöltek lefizetésére, azaz választási csalásra, bűncselekmény elkövetésére használja. Mindezek alapján a jogsértés megtörténtét megállapította.

[7] A sérelemdíj megfizetésére kötelezés indokoltsága és annak mértéke vonatkozásában kiemelte a cikk közzétételének idejét. Az alperes kampányidőszakban – amikor a közélet iránt a társadalom fokozottabb érdeklődést tanúsít – szándékos, célzatos jogsértést követett el, amikor a sérelmezett közlésében a felperesről valótlanul azt állította, hogy tiltott pártfinanszírozásban vesz részt és vesztegetést, választási csalás bűncselekményt követ el, ami alkalmas volt a felperes megítélésének súlyosan negatív irányban történő befolyásolására. Értékelte azt a körülményt is, hogy az alperes üzemeltetésében megjelenő portál internetes portál országosan kiemelkedően nagy olvasottságú, ezért a felperesre vonatkozó valótlan állítás lényegesen nagyobb olvasói kört ért el, mint egy megyei internetes hírlap, e körülményekre tekintettel a sérelemdíj igény semmiképpen nem tekinthető eltúlzottnak. A jogsértés felperesre gyakorolt köztudomású hatása és az általa előadott konkrét negatív hatások ellensúlyozása, valamint a sérelemdíj visszatartó funkciójának érvényesülése érdekében indokolt volt a magasabb összegű, a felperes által igényelt 700.000 forint mértékű sérelemdíj megállapítása. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.046/2022/4. számú ítéletére is, mint hasonló tényállású ügyben hozott határozatra.

[8] A kamatfizetésre kötelezés vonatkozásában a Ptk 6:47. §-ára utalt.

[9] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását akként kérte, hogy a másodfokú bíróság a sérelemdíj összegét 100.000 forintra mérsékelje, továbbá marasztalja a felperest perköltségében.

[11] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem megfelelően értékelte, miszerint a felperes kiemelt közérdeklődésre tart számot, közszereplő politikus. A felperes nem bizonyította, de még csak nem is valószínűsítette, hogy a sérelmezett közlés számára nem vagyoni sérelmet okozott. Az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíj eltúlzott, nem elegendő az ilyen összegű sérelemdíj vonatkozásában köztudomású tényekre hivatkozni, igazolni kell a tényleges hátrányokat. Hivatkozott arra, hogy az utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségrevonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét.

[12] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes kötelezését kérte a perköltsége megfizetésére.

[13] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét helytállóan állapította meg. A perfelvételi tárgyaláson személyesen meghallgatta, ekkor is részletes előadást tett a körben, hogy milyen sérelmeket szenvedett el az alperesi jogsértés okán. Hivatkozott arra is, hogy köztudomású tényként kell elfogadni, hogy az alperesi állítás sérelemdíjjal kompenzálható hátrányt okozott a számára. Utalt arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla több hasonló tényállású ügyben rögzítette, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti.

[14] Az alperes olyan hamis állítást tett az ország legolvasottabb hírportálján, amely súlyos visszaéléssel, sőt bűncselekmény elkövetésével vádolja meg. Az alperesi újságíró a közöltek valóságtartalmát nem ellenőrizte és az álláspontjának ismertetése nélkül közölt róla valótlanságokat. Ezen túlmenően a sérelemdíj vonatkozásában szükséges érvényesíteni a szankció preventív funkcióját is.

[15] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[16] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[17] A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részében a jogsértés megtörténtének megállapításai során elírást vétett, ugyanis a jogsértés megtörténte az portál internetes portálon 2018. dátum napján a „cikk címe” című cikkben történt meg, amely helyes cím a felperes kereseti kérelméből, valamint a keresetlevélhez csatolt alperesi írás alapján megállapítható volt.

[18] Az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részében a sérelemdíj után fizetendő kamatfizetési kötelezettség kezdőnapja körében is elírást vétett. A felperes a kereseti kérelmében 2018. március 28. napjában jelölte meg a kamatkövetelésének kezdő napját. Az elsőfokú bíróság az ítéletének [5] pontjában is ezen időpontot jelölte meg, mint a kamatfizetés kezdő napjára vonatkozó felperesi igényt, ennek ellenére az ítéletének rendelkező részében 2018. március 18. napjától kezdődően kötelezte az alperest kamat fizetésére. A másodfokú bíróság a március 28. és 18. közötti számjegy különbözőség jellegére tekintettel azt, hogy az elsőfokú bíróság az alperest a kereseti kérelemtől eltérően korábbi időponttól kezdődően kötelezte kamatfizetésre, nem a Pp. 342. § (1) bekezdése szerinti érdemi döntés korlátain való túlterjedésének minősítette, hanem a határozatban szereplő számelírásnak.

[19] A fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság elírási hibákat vétett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének Pp. 352. § (1) bekezdése szerinti kijavítása volt szükséges, amelyeket a másodfokú bíróság a jelen, az alperesi fellebbezést érdemben elbíráló határozatában a Pp. 353. §-a alapján kijavított.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése értelmében csak a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között gyakorolta a felülbírálati jogkörét. Erre tekintettel a másodfokú bíróság nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében megjelölt személyiségi jog megsértésének megállapítására vonatkozó rendelkezését.

[21] Az elsőfokú bíróság helyesen hívta fel a Ptk. 2:52. § (1) és (3) bekezdését, számot adva az általa figyelembe vett és értékelt szempontokról. Arra helytállóan hivatkozott a fellebbezés, hogy önmagában a személyiségi jogsértés ténye nem vonja maga után a sérelemdíjfizetési kötelezettséget, a sérelemdíj megítélésének feltétele a nem vagyoni hátrány bekövetkezése. A felperes ugyanakkor hivatkozott azokra a köztudomású hátrányokra, melyek alapján indokolt volt a szubjektív szankció alkalmazása.

[22] Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékének meghatározása tekintetében irányadó körülményeket okszerűen mérlegelte: kellő súllyal vette figyelembe a cikk közzétételének idejét, azt, hogy a cikk tartalma alkalmas volt a felperes megítélésének súlyosan negatív

irányban történő befolyásolására, valamint, hogy annak közzétételével az alperes szándékos, célzatos jogsértést követett el.

[23] A sérelemdíj mértéke körében helytállóan értékelte azt is, hogy a sérelmezett közlések a felperest bűncselekmény elkövetésével hozták összefüggésbe kampányidőszakban, amikor a közélet iránt a társadalom fokozott érdeklődést tanúsít. Mindezek alapján a jogsértés felperesre gyakorolt köztudomású hatásának ellensúlyozására és a sérelemdíj represszív funkciójának érvényesülése érdekében is szükséges volt az elsőfokú bíróság által alkalmazott – a bírói gyakorlatnak megfelelő összegben megállapított mértékű – sérelemdíj. A felperes által a sérelemdíj mértéke körében előadottak nem tették azt szükségessé, hogy a sérelemdíj mértéke körében bizonyítási indítványt terjesszen elő.

[24] A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértéke körében helytállóan értékelte ítéletének [37] pontjában azon tényt is, hogy az alperesi jogsértés hazánk egyik legolvasottabb internetes sajtótermékében történt, így értelemszerűen a jogsértésről nagy számú olvasó értesült, ami a felperesre gyakorolt káros hatást jelentősen fokozta.

[25] Mindezek alapján nem volt indokolt a bizonyítékok felülmérlegelésével a sérelemdíj összegének leszállítása, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Fővárosi Ítéltábla a sérelemdíj mértéke vonatkozásában helybenhagyta a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.

[26] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság kötelezte a felperes számára perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, valamint 4/A. §-a alapján állapított meg.

[27] Az alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint.

[28] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja az alperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. január 4.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Örkényi László s.k.
bíró